

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314212433
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314212433.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandrávej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu

Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, proti žalovanej G. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XXX, XXX XX P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia na ochranu spotrebiteľov Slovenska, so sídlom Farská 32, 071 01 Michalovce, IČO: 42 331 579, právne zastúpeného JUDr. Imrichom Hrubým, advokátom, so sídlom Farská 32, 071 01 Michalovce, v konaní o zaplatenie 1.028,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 21C/218/2014-93 zo dňa 14.01.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a .

III. Žalobca je p o v i n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 51,90 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 519,98 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z tejto sumy od 26.07.2013 až do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 190,04 Eur, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená dňa 1.3.2013 zmluva o poskytovaní služby Lite TV číslo A6841084 v znení dodatku k tejto zmluve, dňa 1.10.2012 zmluva o poskytovaní verejných služieb č. A6531807 v znení dodatku k tejto zmluve a dňa 1.3.2013 zmluva o poskytovaní verejných služieb č. A6841051 v znení dodatku k tejto zmluve, na základe ktorých žalobca dodal žalovanej služby a žalovaná bol povinná platiť cenu za poskytnuté služby. Tieto zmluvy sú svojím obsahom zmluvami spotrebiteľskými, a to vzhľadom na povahu účastníkov týchto zmlúv, kde žalovaná je spotrebiteľom, ktorá zmluvy uzavrela na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačенými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb (čo vyplýva i z označenia žalovanej v zmluvách identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho

preukazu) a žalobca je podnikateľom v oblasti poskytovania verejných telekomunikačných služieb. Je nesporné, že žalovaná cenu za poskytnuté služby vo výške 519,98 eur neuhradila. Na základe uvedeného preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 519,98 eur.

Žalovaná tým, že nezaplatila žalobcovi cenu za poskytnuté služby vo výške 519,98 eur riadne a včas, dostala sa do omeškania so zaplacením svojho záväzku v tejto časti, a preto má žalobca nárok aj na ním uplatnený úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy od 26.7.2013 do zaplatenia.

Žalobca si uplatnil touto žalobou i právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 90 eur zo zmluvy o poskytovaní služby Lite TV č. A6841084 a právo na zaplatenie náhrady škody vo výške 419 eur zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6531807 (190 eur) a zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6841051 (229 eur). Žalobca právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 90 Eur odvodzoval z článku 2, bodu 2.13 písmeno b) dodatku k zmluve o poskytovaní služby Lite TV.

Konštatoval, že v tejto veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy je prísnejšie resp. výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, teda výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Nie je bez významu ani to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu.

Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorú súd považuje za neprimerane vysokú sankciu za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplatenie zmluvnej pokuty dojednálo. Je pritom zrejmé, že žalobca odvíja právo na zaplatenie zmluvnej pokuty od nesplnenia povinnosti zaplatiť splatné faktúry za poskytnuté služby. Po vyčerpaní služieb v rámci zvoleného účastníckeho programu pritom dodávateľ preukázateľne už neposkytuje spotrebiteľovi služby za tak zvýhodnené ceny, ako je to v rámci dojednaného programu, preto zmluvná pokuta v tomto rozsahu pôsobí ešte neprimeranejšie. Zmluvná pokuta bola dojednaná len pre prípad nezaplatenia splatnej ceny za služby, resp. porušenia povinností upravených vo vymedzených článkoch dodatku.

Na základe vyššie uvedeného, preto súd zmluvné dojednanie obsiahnuté v zmluve o poskytovaní služby Lite Tv č. A6841084 v znení jej dodatku, a to v článku 2, bodu 2.13 písmeno b), ktorého obsahom je dojednanie zmluvnej pokuty považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť, a preto neprichádza do úvahy ani aplikácia ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka, v ktorom je upravené moderačné právo súdu na zníženie neprimerane vysokej zmluvnej pokuty.

V predmetnom konaní žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení, resp. zmluvy o poskytovaní verejných služieb nepreukázal a ani zo strany žalovanej súd nemal preukázané, že by takúto listinu od žalobcu obdržala. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy so žalovaným preukázané nebolo, a teda žalovaná svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnila (na tom nič nemení, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy), čím nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Po vykonanom dokazovaní preto súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v časti o zaplatenie sumy 519,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z tejto sumy od 26.7.2013 do zaplatenia dôvodná, a preto jej vyhovel. Vo zvyšnej časti, t.j. v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a náhrady škody žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 odsek 2 v spojení s § 151 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže pomer úspechu žalobcu a úspechu žalovanej je približne rovnaký, súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách vedľajšieho účastníka súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku. Vedľajší účastník vstúpil do konania pre časť nároku žalobcu, ktorý spochybňoval. Nepochybňoval žalobcom uplatnený nárok týkajúci sa nezaplatenia ceny za poskytnuté telekomunikačné služby, navrhoval zamietnuť návrh žalobcu len v časti týkajúcej sa náhrady škody a zmluvnej pokuty. To bol jeho určovací návrh, vo vzťahu ku ktorému bol úspešný. Preto má právo voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov, a preto priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania spolu vo výške 190,04 Eur, ktoré špecifikoval.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku, ktorým prvostupňový súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

V odvolaní uviedol, že právny názor súdu prvého stupňa týkajúci sa nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty považuje za nesprávny. Uviedol, že dojednanie zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho inštitútu je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, pretože zohľadňuje rozsah výhod, ktoré žalobca žalovanej poskytol a zohľadňuje aj časový aspekt porušenia zmluvných podmienok. Dohoda o zmluvnej pokute rozlišuje, či došlo k porušeniu zmluvných povinností po uzavretí dodatku, alebo pred uplynutím dohodnutej doby viazanosti. Dojednanie zmluvnej pokuty, ako aj jej výšky nemohlo spôsobiť nerovnováhu medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. Dôvodom uzatvorenia dodatku bola pre žalovanú možnosť získať cenové zvýhodnenie. Zmluvné podmienky boli jasne zvýraznené a žalovaná si ich bola vedomá pri podpise. Vzhľadom na všetky výhody, ktoré žalovaná na základe uzatvorenia dodatku k zmluve získala, je výška dohodnutej zmluvnej pokuty primeraná, objektívne nespôsobilá poškodiť žalovanú ako spotrebiteľa. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 172/2007, podľa ktorého primeranosť výšky zmluvnej pokuty treba posúdiť v každom prípade individuálne, vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu. Výška zmluvnej pokuty nijakým spôsobom nemôže poškodiť žalovanú a nárok na jej zaplatenie považuje za opodstatnený. Za nesprávne považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka. Žalovaná nemala v konaní plný úspech, preto plný úspech nemal ani vedľajší účastník, ktorý na jej strane vystupoval. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že zaviazže žalovanú na zaplatenie sumy 90 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 90 Eur od 26.07.2013 do zaplatenia, zruší výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka a prizná žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,49 Eur.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok v jeho napadnutých častiach ako správny potvrdiť a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 51,90 Eur, ktoré špecifikoval.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok v časti, ktorým súd prvého stupňa žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatvorení a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Predmetom odvolacieho konania je zaplatenie zmluvnej pokuty, vyplývajúcej z čl. 2, bodu 2.13 písm. b) dodatku k zmluve o poskytovaní služby Life TV č. A6841084. Táto zmluva je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu.

Odvolací súd nepopiera argumentáciu žalobcu, v zmysle ktorej je zmluvná pokuta zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť a súčasne je sankciou, postihujúcou toho, kto povinnosť porušil.

Žalobca v priebehu konania nijako nepreukázal svoje tvrdenie, že možnosťou voľby a prispôsobenia si zmluvných podmienok podľa vlastných možností a podmienok je jednoznačne zabezpečená individuálnosť dohody medzi účastníkmi, kedy spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok.

Zmluvná pokuta je zjavne v štandardnom formulári. Sotva by odvolací súd uveril, že by žalobca, zvládol s takým množstvom spotrebiteľov osobitne vyjednávať prostredníctvom svojich zamestnancov všetky zložky zmluvy a sotva by uveril, že dodávateľ - žalobca už vopred predvídal, že spotrebiteľ - žalovaná bude súhlasiť so zmluvnou pokutou pre prípad porušenia zmluvných povinností v žalobcom určenej výške, a preto žalobca zmluvnú pokutu predformuloval do Dodatku. Žalobca nepreukázal, že by v danom prípade bola jednoznačne zabezpečená individuálnosť dohody medzi účastníkmi. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Osobitné vyjednanie zmluvnej podmienky totiž znamená, že spotrebiteľ si osobitne vymieňuje nejakú zmluvnú klauzulu, ktorá má pre neho osobitný význam, čo v prejednávanej veci žalobca nepreukázal.

Žalobca si v danom prípade zmluvnou pokutou zabezpečoval záväzok žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po určenú dobu (v zmysle dodatku k Zmluve 24 mesiacov).

Tak, ako správne konštatoval prvostupňový súd, zmluvná pokuta mnohonásobne prevyšuje mesačné paušálne poplatky, čo predstavuje neprimerané zvýhodnenie žalobcu na úkor žalovanej.

V súlade s platným právom je možné dojednať zmluvnú pokutu, ktorá obstoí v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, a to so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti dotknutého právneho úkonu. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je síce zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou, zakotvenou v ustanovení § 3 Občianskeho zákonníka, teda nemôže byť v rozpore so dobrými mravmi.

Ak súd takéto dojednanie preskúmava, musí brať do úvahy aj ostatné podmienky a okolnosti, za ktorých bola zmluva uzavretá.

Odvolačí súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, podľa ktorého za rozhodujúce pre vyslovenie záveru o neprijateľnosti podmienok uvedených v zmluvách je potrebné považovať aj tú skutočnosť, že dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala žalovanú k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov. To znamená aj v prípade, ak si žalovaná ako účastníčka zmluvy plnila svoju povinnosť do času krátko pred uplynutím doby viazanosti, bola by povinná zmluvnú pokutu zaplatiť v plnej výške vo vzťahu k zmluve a jej dodatku. Žalobca tak nerozlišoval čas, po ktorý spotrebiteľ plnil, a ktorý zostával do konca doby viazanosti. Spotrebiteľ by bol viazaný rovnakou zmluvnou pokutou bez ohľadu na obdobie, za ktoré povinnosť porušil.

Odvolačí súd sa nemôže stotožniť s argumentom žalobcu, že nerovnováha, založená samotným uzavretím dodatkov, je v prospech spotrebiteľa, s prihliadnutím na výhody, ktoré uzatvorením dodatkov získal. Aj v prípade, že spotrebiteľ, vstupujúci so žalobcom do zmluvného vzťahu získa nejakú výhodu, je nepravdepodobné, že by žalobca ako podnikateľ vyvíjal svoju činnosť za iným účelom, ako za účelom dosiahnutia svojho zisku.

Už aj vzhľadom na uvedené preto nemožno považovať za relevantnú odvoláciu námietku žalobcu, že pri posudzovaní podmienok, ktoré boli v dodatku k zmluve uvedené na základe individuálneho rozhodnutia spotrebiteľa, je aplikácia ustanovení o neprijateľných podmienkach vylúčená.

Pokiaľ žalobca ako dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a požadovaná sankcia je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. V ust. § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka sú vyjadrením snahy, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi.

Zmluvné podmienky dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve sa môžu odchýliť od podmienok upravených v Občianskom zákonníku len v prospech spotrebiteľa. Akákoľvek dohoda v spotrebiteľskej zmluve, ktorá zhoršuje postavenia spotrebiteľa, alebo ktorou sa spotrebiteľ vopred vzdáva svojich práv, nie je možná. Spotrebiteľské zmluvy by mali byť vyvážené a nemožno akceptovať, aby spotrebiteľ mal menej práv ako dodávateľ.

Pokiaľ si žalobca uplatnil voči žalovanej právo na zaplatenie sumy 419,- Eur z titulu náhrady škody, ktorú troví rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Okresného súdu Košice - okolie č.k. 17C/294/2012 - 52 zo dňa 28.01.2013, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. V ňom okresný súd uviedol:

„Právne relevantná škoda je majetková ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného (majetková - hmotná ujma), a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentnom, t. j. peniazmi, a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Prejavuje sa vo forme skutočnej škody alebo vo forme ušlého zisku. Obe tieto formy sú v zásade rovnocenné a existencia jednej z nich nie je podľa platného práva podmienkou vzniku a uplatnenia druhej formy. Skutočná škoda je taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby prišlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

Ak je poškodený vlastníkom veci, jeho majetkový stav zahrňuje hodnotu veci a v dôsledku jej straty, odobratia či zničenia dochádza k zmenšeniu jeho majetkového stavu o hodnotu tejto veci v dobe pred tým, než napr. došlo k jej strate, odobratiu či zničeniu prišlo.

Z čl. 1 bod 1.2 Dodatku zmluvy o pripojení zo dňa 8.12.2009 súd zistil, že: strany sa dohodli o predaji koncového telekomunikačného zariadenia typu LG KU990i, výrobné číslo: - nečitateľné, z majetku Podniku so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu spolu s DPH vo výške 19 eur.

Z čl. 2 bod 2.1. vyplýva: účastník je povinný zaplatiť Podniku kúpnu cenu vo výške uvedenej v čl. 1 bode 1.2 ako aj poplatok vo výške vo výške uvedenej v čl. 1 bod 1.5.... na základe faktúry vystavenej Podnikom, v lehote uvedenej vo faktúre, inak do 15 dní odo dňa vystavenia faktúry.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že do majetkovej sféry a teda do vlastníctva žalovaného sa telefón LG KU990i dostal po tom, ako zaplatil dohodnutú kúpnu cenu 19 eur. Žalobca nepopiera, že by žalovaný túto sumu nezaplatil, a teda jej úhradu sa stal vlastníkom veci. Žalobca v pozícii predávajúceho ako jediný mohol ovplyvniť to, a či vôbec tretej osobe nejakú vec predá, a za akú cenu. Cenu veci určil on a žalovaný ju zaplatil. Žalobcovi teda nemohla vzniknúť na veci - mobilnom telefóne škoda, keďže už nebol jej vlastníkom a žiadna iná povinnosť žalovanému vo vzťahu k žalobcovi z titulu „zľavenej kúpnej ceny“ nevznikla, pretože žiadna takáto povinnosť v zmluve upravená nie je.

Z uvedeného teda plynie, že tomu, kto nie je vlastníkom veci, škoda spočívajúca v hodnote tejto veci nemôže vzniknúť, pretože ten, kto nenadobudol vec do vlastníctva, nezískal majetkovú hodnotu, ktorú by mohol stratiť.“

V súlade s uvedeným preto odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil nárok žalobcu na náhradu škody za nedôvodný a nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vo vzťahu k dôvodom, pre ktoré prvostupňový súd nepriznal žalobcovi právo na zaplatenie zmluvnej pokuty a náhrady škody, odvolací súd konštatuje, že sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi tam uvedenými (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti potvrdil ako vecne správny v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p..

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa na účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba

samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov (§ 142 ods. 1 a ods. 2 O.s.p.), ďalej zväžiť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O.s.p.), a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí.

Konania o čiastkových nárokoch majú spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012, tiež Ján Mazák, Ľudovít Šoltýs: Trovy konania v civilnom procese, Mimoriadne vydanie Bulletinu slovenskej advokácie, str. 54, 55, 1997, cit. „Nie je možné považovať za čiastočný úspech, ak žaloba, v ktorej sa uplatnili viaceré nároky, bola čiastočne úspešná a čiastočne sa zamietla tak, že úspech i neúspech sa týkali samostatných nárokov (samostatných právnych dôvodov žaloby). V takom prípade sa plný úspech alebo čiastočný úspech vo veci skúma so zreteľom na každý nárok, ktorý by ináč mohol byť samostatne uplatnený. Taký prístup by mal nájsť aj vyjadrenie vo výroku o náhrade trov konania.“

Vedľajší účastník vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. s tým, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník namietal iba opodstatnenosť uplatnenej zmluvnej pokuty a náhrady škody, a teda do konania vstúpil iba ohľadom samostatného nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty a nároku na náhradu škody (č. I. 73 spisu).

Odvolací súd by sa stotožnil s názorom žalobcu, ak by vedľajší účastník bránil spotrebiteľa aj pred plnením povinnosti zaplatiť cenu za prijatú službu. O takýto prípad sa ale v predmetnej veci nejedná. Vedľajší účastník ako osoba konajúca sama za seba bol z procesného hľadiska plne úspešný, a preto mu náhrada trov konania prináleží v celom rozsahu zo základu, ktorý korešponduje uplatnenej zmluvnej pokute a nároku na náhradu škody.

Keďže v danom prípade uplatnené nároky žalobcu boli samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012) a vedľajší účastník vstúpil do konania iba ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty a na náhradu škody (č.I. 73 spisu), odvolacie námietky žalobcu preto neboli opodstatnené.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v zmysle § 219 O.s.p. aj v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol a žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

O trovách odvolacieho konania vedľajšieho účastníka rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorý ma právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu z 16.03.2015) podľa § 13a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb ďalej len „vyhlášky“), teda 34,86 Eur pri tarifnej hodnote veci 509 Eur. Žalobca je preto povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania spolu vo výške 51,90 Eur /odmena vo výške 34,86 Eur + 8,39 Eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) + 8,65 Eur DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky)/ tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.